

Súd:	Najvyšší súd SR
Spisová značka:	4Sžf/88/2014
Identifikačné číslo spisu:	2013200634
Dátum vydania rozhodnutia:	10.09.2015
Meno a priezvisko:	JUDr. Jana Zemková
Funkcia:	sudca
ECLI:	ECLI:SK:NSSR:2015:2013200634.1

ROZSUDOK

Najvyšší súd Slovenskej republiky v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Jany Zemkovej PhD. a členov senátu JUDr. Nory Halmovej a JUDr. Petry Príbelskej PhD., v právnej veci žalobcu: CARAT Distribution, s.r.o., so sídlom Senecká cesta 23 Šamorín, právne zastúpený: Advokátska kancelária Geško, Hulín a partneri s.r.o., so sídlom Velehradská 33, Bratislava proti žalovanému: Finančné riaditeľstvo Slovenskej republiky, so sídlom Lazovná 63 Banská Bystrica v konaní o preskúmanie zákonnosti rozhodnutia žalovaného č. 1100902/142769/2013/MH zo dňa 8. júla 2013, konajúc o odvolaní žalobcu proti rozsudku Krajského súdu v Trnave č.k. 20S/40/2013-58 zo dňa 24. júna 2014, takto

rozhodol:

Najvyšší súd Slovenskej republiky rozsudok Krajského súdu v Trnave č.k. 20S/40/2013-58 zo dňa 24. júna 2014 p o t v r d z u j e .

Žalobcovi právo na náhradu trov odvolacieho konania n e p r i z n á v a .

Odôvodnenie

I.

Napadnutým rozsudkom Krajský súd v Trnave zamietol žalobu o preskúmanie zákonnosti rozhodnutia žalovaného č. 1100902/142769/2013/MH zo dňa 08.07.2013, ktorým žalovaný potvrdil podľa § 74 ods. 4 zákona č. 563/2009 Z.z. o správe daní (daňový poriadok) a o zmene a doplnení niektorých zákonov (ďalej len „zákon č. 563/2009 Z.z.“) rozhodnutie Colného úradu v Trnave č. 9005891/1/96864/2013 zo dňa 26.02.2013 o prepadnutí vecí a to liehu v spotrebiteľských baleniach v prospech štátu, nakoľko vlastníci vecí v zmysle § 42 ods. 1 zákona č. 563/2009 Z.z. neodstránili pochybnosti, ktoré viedli k zabezpečeniu vecí. Žalobcovi krajský súd náhradu trov konania nepriznal.

Krajský súd v Trnave vo svojom rozhodnutí poukázal na ustanovenia § 10 ods. 7, ods. 40 zákona č. 105/2004 Z.z. o spotrebnej dani z liehu a o zmene a doplnení zákona č. 467/2002 Z.z. o výrobe a uvádzaní liehu na trh v znení zákona č. 211/2003 Z.z. v znení neskorších predpisov (ďalej len „zákon č. 105/2004 Z.z.“), § 40 ods. 1, § 41 ods. 5, § 41 ods. 6, § 65 ods. 1, § 64 ods. 2 a § 66 zákona č.

563/2009 Z.z. o správe daní (Daňový poriadok), (ďalej len „daňový poriadok“ alebo „zákon č. 563/2009 Z.z.“) uviedol, že argumentáciu žalobcu nepovažuje za relevantnú, nakoľko právna úprava v ustanovení § 10 ods. 7 zákona č. 105/2004 Z.z., ktorá sa prioritne na vec aplikuje ako lex specialis, považuje za neoznačené každé spotrebiteľské balenie, na ktorom nie je nalepená kontrolná známka alebo ktoré nie je označené v súlade so zákonom. Objektívna zodpovednosť súvisiaca s nedodržaním tejto povinnosti je na daňovom subjekte, ktorý musí konať tak, aby spotrebiteľské balenia liehu nebolo možné vyhodnotiť ako neoznačené. Skutočnosti, ktoré na svoju obranu v súvislosti s poškodenými kontrolnými známkami uvádzal žalobca, považuje súd za argumentačne nesúladne s príslušným právnym predpisom, preto postup správcu dane v daňovom konaní, keď vydal rozhodnutie o zabezpečení veci, aj keď neboli pochybnosti o spôsobe nadobudnutia spotrebiteľských balení liehu, nepovažuje súd za nezákonný. Inštitút zabezpečenia veci je možné využiť i na preukázanie skutočností pri správe daní. Správcom dane zistené neoznačené spotrebiteľské balenia liehu sú skutočnosťou súvisiacou so správou daní a to s poukazom na právnu úpravu uvedenú v § 2 písm. a/ zákona č. 563/2009 Z.z.

K žalobnému dôvodu o nedodržaní lehoty uvedenej v zákone pre vydanie rozhodnutia o prepadnutí veci, súd poukázal na ustanovenie § 65 a § 66 zákona č. 563/2009 Z.z., ktorý upravuje lehoty na vydanie rozhodnutí a určuje aj opatrenia proti nečinnosti. Ak je správca dane príslušný na rozhodnutie v daňovom konaní nečinný a nerozhodne v lehotách, ktoré mu zákon určuje, je príslušný vo veci rozhodnúť najbližšie nadriadený správny orgán.

Lehoty určené v zákone č. 563/2009 Z.z. sú lehoty procesné a nie poriadkové, ako uviedol žalovaný, preto nemožno mať za to, že ak daňový orgán podľa § 65 zákona č. 563/2009 Z.z. bol nečinný a rozhodol až po uplynutí lehoty, je takéto rozhodnutie nezákonné.

Krajský súd mal za to, že ak zákon neustanovuje právne následky pri nečinnosti správcu dane, dochádza tým k porušeniu práva na prerokovanie veci bez zbytočného prieťahu, ktoré má daňový subjekt zabezpečené ústavou a porušenie ktorého môže mať za následok oprávnenie daňového subjektu realizovať ústavou priznané právo spôsobené neprerokovaním veci bez zbytočných prieťahov. Súd poukázal na nález Ústavného súdu SR II. ÚS 62/99 zo dňa 14.07.1999, v ktorom je uvedené, že ak žalobca namieta nedodržanie lehoty na vydanie rozhodnutia v daňovom konaní, je nevyhnutné, aby vyčerpал všetky právne prostriedky ochrany, ktoré sú mu dostupné, napr. podľa zákona o sťažnostiach. Žalobca ako daňový subjekt však žiadne úkony nevykonával a zostal pasívny. Súd poukázal aj na to, že zabezpečenie veci a prepadnutie veci, ako zásahy do práv daňových subjektov sú činnosti, ktoré spadajú pod miestne zisťovanie s tým, že tieto činnosti sa môžu uskutočniť aj bez súčinnosti daňového subjektu. Nie sú daňovou kontrolou, pri ktorej lehota určená na jej vykonanie, je lehotou zákonnou, s ktorou sa spájajú aj iné následky.

Krajský súd v Trnave nepovažoval nedodržanie procesnej lehoty správcom dane za takú vadu konania, ktorá by zakladala nezákonnosť postupu správneho orgánu, nakoľko skutkový stav bol správcom dane v dostatočnom rozsahu správne zistený vzhľadom na objektívnu zodpovednosť daňového subjektu i správne právne posúdený.

II.

Včas podaným odvolaním sa žalobca domáhal, aby odvolací súd zrušil napadnutý rozsudok a vec vrátil prvostupňovému súdu na ďalšie konanie, prípadne, aby odvolací súd zrušil rozhodnutia finančných orgánov a vrátil vec žalovanému orgánu na ďalšie konanie. V podanej žalobe žalobca namietal okrem iného aj zákonnosť postupu, ktorý predchádzal vydaniu napadnutých rozhodnutí aj z dôvodu nedodržania zákonnej lehoty na vydanie rozhodnutia o prepadnutí veci č. 9005891/1/96864/2013, nakoľko správca dane vydal napadnuté rozhodnutie o prepadnutí veci až po uplynutí zákonnej lehoty na vydanie rozhodnutia. Rozhodnutie žalovaného č. 1100902/1240609/2012/MH zo dňa 19.11.2012 nadobudlo právoplatnosť dňa 27.11.2012. Zákonná lehota 30 dní, resp. 60 dní na vydanie rozhodnutia začala plynúť dňa 27.11.2012. V prípade, ak colný úrad príslušný na rozhodnutie v daňovom konaní nemohol vôbec rozhodnúť v lehote do 60 dní, je povinný potom s uvedením dôvodov upovedomiť daňový subjekt. Takéto písomné upovedomenie žalobcovi nikdy doručené nebolo.

Z pohľadu zákonnej úpravy podľa § 65 zákona č. 563/2009 Z.z., je absolútne irelevantné, že finančnému úradu bolo rozhodnutie doručené po viac ako dvoch mesiacoch. Zákon striktné stanovuje lehoty, v ktorých má orgán príslušný na rozhodnutie v konaní rozhodnúť. Tieto zo strany Colného úradu v Trnave dodržané neboli. Z toho vyplýva, že samotné rozhodnutie o prepadnutí veci bolo vydané po lehote na jeho vydanie, čo spôsobuje jeho nezákonnosť.

Z odôvodnenia napadnutého rozsudku je zrejmé, že prvostupňový súd vo svojom rozhodnutí jednoznačne konštatuje, že rozhodnutie o prepadnutí veci bolo vydané v rozpore s ustanovením § 65 zákona č. 563/2009 Z.z., respektíve v rozpore so zákonom, na druhej strane však uvádza, že takéto rozhodnutie nemožno považovať za nezákonné. Vzhľadom na uvedené sa žalobca domnieva, že argumentáciu prvostupňového súdu, v zmysle ktorej na jednej strane konštatuje vydanie rozhodnutia v rozpore so zákonom a súčasne uvádza, že nejde o nezákonné rozhodnutie, je možné považovať za protirečivú a teda zmätočnú. Je názoru, že uvedená argumentácia konajúceho súdu nemôže obstať, nakoľko je zrejmé, že samotným porušením § 65 zákona č. 563/2009 Z.z. pri vydaní rozhodnutia o prepadnutí veci došlo k vydaniu rozhodnutia v rozpore so zákonom. Prvostupňový orgán nevydal rozhodnutie v zákonnej lehote do 30 dní odo dňa začatia konania, prípadne v zákonnej lehote 60 dní v osobitne zložitých prípadoch. Je zrejmé, že ak bolo rozhodnutie vydané v konaní, v ktorom pri rozhodovaní neboli dodržané zákonom stanovené lehoty na rozhodovanie, konajúci súd je povinný tento stav vyhodnotiť ako nezákonnosť postupu správneho orgánu. Preto konštatovanie prvostupňového súdu, že nedodržanie procesnej lehoty správcom dane nie je nezákonným postupom správneho orgánu, je potrebné rovnako označiť za zmätočné.

V podanej žalobe žalobca nikde neuvádza, že by malo ísť o daňovú kontrolu. Domnieva sa, že akákoľvek argumentácia týkajúca sa daňovej kontroly, prípadne odkaz na ustanovenia daňovej kontroly sa nedotýka prejednávanej veci.

Dôvodom podania žaloby bola okrem iného aj tá skutočnosť, že žalobca počas vykonávanej kontroly poskytol colnému úradu všetku súčinnosť a zároveň odstránil všetky pochybnosti, ktoré viedli colný úrad k vydaniu rozhodnutia a zabezpečeniu veci. Žalobca opakovane vykonal úkony s cieľom odstrániť pochybnosti, ktoré viedli colný úrad k zabezpečeniu vecí. V konaní žalobca opakovane preukázal spôsob nadobudnutia tovaru, jeho množstva, ceny, kvality ako aj dôkazy o riadnom usporiadaní finančných povinností v súvislosti s dovozom alebo nákupom vecí a rovnako žalobca jasne objasnil aj skutočnosti, v dôsledku ktorých došlo k situácii, kedy zabezpečené spotrebiteľské balenie liehu (ďalej len „SBL“) neboli označené kontrolnou známkou. Žalobca od začiatku konania opakovane poukazoval na skutočnosť, že počas miestneho zisťovania sa zabezpečené SBL nachádzali v krabiciach, ktoré boli odbalené colníkmi počas miestneho zisťovania, pričom odlepené kolkové známky sa nachádzali na dne kartónu. K tejto situácii mohlo dôjsť tým, že kolkové známky sa prilepili o krabicu, pričom pri otvorení krabíc pracovníkmi colného úradu došlo k odlepeniu kontrolných znáмок. Nie je pravdou, že by žalobca v lehote 15 dní odo dňa nadobudnutia právoplatnosti rozhodnutia o zabezpečení vecí č. 9005891/1/1163206/2012 neodstránil pochybnosti, ktoré viedli k zabezpečeniu vecí, nakoľko ich už odstránil predtým. V tejto súvislosti poukázal na rozhodnutie žalovaného č. 1030502/990482/2012/MH zo dňa 15.06.2012, v zmysle ktorého vyplýva, že z predloženej fotodokumentácie sa v niektorých kartónoch nachádzali aj odlepené kontrolné známky. Z uvedeného je teda zrejmé, že žalobcovo vyjadrenie ohľadom skutočností, v dôsledku ktorých došlo k odlepeniu kontrolných znáмок a ich padnutie na dno krabíc bolo súčasťou administratívneho spisu od začiatku konania, pričom vysvetleniami žalobcu sa priamo zaoberalo už Finančné riaditeľstvo Slovenskej republiky vo svojom rozhodnutí č. 1030502/990482/2012/MH zo dňa 15.06.2012. Je teda zrejmé, že žalobca v čase nadobudnutia právoplatnosti rozhodnutia o zabezpečení vecí už vykonal všetky úkony smerujúce k odstráneniu pochybnosti, ktoré viedli k zabezpečeniu vecí.

Prvostupňový orgán bol povinný v rámci odstraňovania pochybností, ktoré viedli k zabezpečeniu vecí, vysporiadať sa so všetkými skutočnosťami uvádzanými žalobcom v jeho predchádzajúcich podaniach, vrátane argumentácie súvisiacej s odpadnutím kontrolných znáмок na dno krabíc, ktorých sa nachádzali neoznačené SBL. V čase odstraňovania pochybnosti už žalobca vyčerpal všetky možnosti na odstránenie

pochybností, pričom akékoľvek ďalšie uvádzanie argumentácii žalobcov s cieľom odstrániť pochybnosti by bolo duplicitné.

Postupom finančných orgánov došlo k znemožneniu označenia predmetných SBL novou kontrolnou známkou v zmysle príslušných ustanovení právnych predpisov. Je teda zrejmé, že nezákonným postupom správnych orgánov vrátane vydania rozhodnutia o prepadnutí veci v rozpore s ustanovením § 65 zákona č. 563/2009 Z.z. bol žalobca ukrátený na svojich právach. Nezákonným rozhodnutím ako aj nezákonným postupom finančných orgánov bola žalobcovi spôsobená majetková ujma, nakoľko postupom správnych orgánov došlo k prepadnutiu 11 ks zabezpečených SBL v prospech štátu.

III.

Žalovaný vo svojom vyjadrení doručenom Krajskému súdu v Trnave dňa 15.08.2014 uviedol, že skutkové a právne okolnosti daňového prípadu uvádzané žalobcom v odvolaní, v zásade predstavujú opakované tvrdenia, ku ktorým sa žalovaný vyjadroval už v predchádzajúcom súdnom spore a to v podobe písomných vyjadrení.

K námietke žalobcu týkajúcej sa zákonnosti postupu, ktorý predchádzal vydaniu napadnutých rozhodnutí z dôvodu nedodržania zákonnej lehoty na vydanie rozhodnutia o prepadnutí veci č. 9005891/1/96864/2013, žalovaný poukázal na to, že rozhodnutie č. 1100902/1240609/2012/MH zo dňa 19.11.2012 zaslal žalobcovi dňa 23.11.2012 ako doporučenú listovú zásielku určenú do vlastných rúk s opakovaným doručením. Nakoľko v obvyklej dobe sa žalovanému nevrátila doručienka o prevzatí predmetného rozhodnutia, reklamoval jej doručenie prostredníctvom Slovenskej pošty, a.s., výsledok reklamačného konania žalovaný obdržal dňa 13.02.2013, pričom v rámci neho bolo zistené, že zásielka bola žalobcovi doručená dňa 27.11.2012. Až na základe takto zisteného skutkového stavu mohol žalovaný vyznačiť právoplatnosť rozhodnutia č. 1100902/1240609/2012/MH zo dňa 19.11.2012. Predmetné rozhodnutie žalovaný dňa 19.02.2013 zaslal colnému úradu.

Colný úrad zásielku obdržal až dňa 20.02.2013 je možné konštatovať, že až nasledujúceho dňa mohla začať colnému úradu plynúť lehota na vydanie rozhodnutia podľa § 65 zákona č. 563/2009 Z.z. Konkrétne až dňa 20.02.2013 sa colný úrad dozvedel, že žalovaný právoplatne ukončil odvolacie konanie vedené proti žalobcovi a s akým výsledkom a následne mohol pokračovať v ďalšom konaní. Orgány finančnej správy až do 13.02.2013 nemali žiadnu vedomosť o tom, či predmetné rozhodnutie bolo žalobcovi doručené. Colný úrad následne bezodkladne konal a rozhodnutie č. 9005891/1/96864/2013 vydal už dňa 26.02.2013. Možno teda konštatovať, že lehota na vydanie rozhodnutia zo strany žalovaného v zmysle § 65 zákona č. 563/2009 Z.z. zachovaná bola.

Žalovaný aj naďalej zastáva názor, že prípadné nedodržanie lehoty zo strany správcu dane nemôže spôsobovať nezákonnosť rozhodnutia, ako sa mylne domnieva žalobca a tiež nemôže spôsobovať to, že takéto rozhodnutie správcu dane by bolo možné považovať za svojvoľné.

Na základe vyššie uvedených skutočností sa žalovaný domáhal, aby odvolací súd potvrdil rozsudok Krajského súdu v Trnave.

IV.

Žalobca v doručenom vyjadrení Najvyššiemu súdu Slovenskej republiky dňa 27.07.2015 uviedol, že Krajský súd v Trnave v odôvodnení svojho rozhodnutia uviedol, že zo strany správcu dane došlo k postupu v rozpore s § 65 ods. 1 zákona č. 563/2009 Z.z. Naďalej zotrval na tom, aby odvolací súd zrušil napadnutý rozsudok a vec vrátil krajskému súdu na ďalšie konanie, prípadne, aby odvolací súd zrušil rozhodnutia finančných orgánov a vec vrátil žalovanému správne orgánu na ďalšie konanie.

V.

Najvyšší súd Slovenskej republiky ako súd odvolací (§ 10 ods. 2 O.s.p.) preskúmal napadnutý rozsudok

krajského súdu ako aj konanie, ktoré mu predchádzalo, v rozsahu a v medziach podaného odvolania (§246c ods. 1 veta prvá O.s.p. a § 212 ods. 1 O.s.p.), odvolanie prejednal bez nariadenia odvolacieho pojednávania podľa § 250ja ods. 2 O.s.p., keď deň vyhlásenia rozhodnutia bol zverejnený minimálne päť dní vopred na úradnej tabuli a na internetovej stránke Najvyššieho súdu Slovenskej republiky www.nsud.sk (§ 156 ods. 1 a 3 O.s.p. v spojení s § 246c ods. 1 veta prvá O.s.p. a § 211 ods. 2 O.s.p.).

Z administratívneho spisu odvolací súd zistil, že dňa 28.03.2012 vykonal Colný úrad Michalovce miestne zisťovanie v prevádzke spoločnosti žalobcu, pričom boli skontrolované priestory, v ktorých žalobca ako daňový subjekt vykonáva činnosti vyplývajúce mu z oprávnenia na distribúciu, predaj a skladovanie liehu v spotrebiteľskom balení. Počas miestneho zisťovania colný úrad zistil, že v priestoroch sú skladované spotrebiteľské balenia liehu, ktoré sa podľa § 10 ods. 7 zákona č. 105/2004 Z.z. považujú za neoznačené. Z tohto titulu vydal Colný úrad Trnava rozhodnutie č. 9005891/1/744024/2012 zo dňa 02.04.2012, ktorým zabezpečil 44 ks spotrebiteľských balení liehu. Toto rozhodnutie bolo zrušené z dôvodu, že žalobca v odvolaní namietal, že 33 ks spotrebiteľských balení bolo určených na reklamáciu. Colný úrad Trnava po zrušení rozhodnutia vydal nové rozhodnutie č. 9005891/1/1163206/2012 zo dňa 12.09.2012, ktorým zistené nedostatky odstránil a zabezpečil celkom 11 ks spotrebiteľských balení liehu, na ktorých nebola nalepená kontrolná známka a ktoré sa z tohto dôvodu považujú za neoznačené. Rozhodnutie bolo napadnuté odvolaním žalobcu, ktoré však bolo žalovaným potvrdené rozhodnutím č. 1100902/1240609/2012/MH zo dňa 19.11.2012. Lehota na odstránenie pochybností, ktoré viedli k zabezpečeniu spotrebiteľských balení liehu uplynula dňa 12.12.2012. Počas tejto lehoty nedostatky zo strany žalobcu odstránené neboli, preto Colný úrad Trnava vydal dňa 26.02.2013 rozhodnutie o prepadnutí zabezpečených spotrebiteľských balení liehu v prospech štátu č. 9005891/1/96864/2013, ktoré žalovaný na základe odvolania žalobcu rozhodnutím č. 1100902/142769/2013/MH dňa 08.07.2013 potvrdil.

Z administratívneho spisu ďalej vyplýva, že dňa 13.02.2013 bol doručený žalovanému výsledok reklamačného konania ohľadne doručenia zásielky s rozhodnutím žalobcovi s tým, že zásielka s podacím číslom 13 210 173 adresovaná žalobcovi, mu bola doručená dňa 27.11.2012 s tým, že túto zásielku prevzal splnomocnenec žalobcu.

Podľa § 10 ods. 6 zákona č. 105/2004 Z.z. o spotrebnej dani z liehu, kontrolná známka sa nalepí na spotrebiteľské balenie cez miesto určené na otvorenie tak, aby pri otvorení spotrebiteľského balenia bola kontrolná známka pretrhnutá. Kontrolná známka sa nesmie dať odlepiť bez jej pretrhnutia alebo iného viditeľného poškodenia. Ak sa miesto na otvorenie spotrebiteľského balenia prekrýva priehľadnou ochrannou fóliou, kontrolná známka musí byť nalepená pod touto fóliou; v odôvodnených prípadoch môže colné riaditeľstvo na základe žiadosti odberateľa kontrolných známok povoliť nalepenie kontrolnej známky na ochrannú fóliu; prvá veta a druhá veta tým nie sú dotknuté.

Podľa § 10 ods. 40 písm. a/ zákona č. 105/2004 Z.z. o spotrebnej dani z liehu, odberateľ kontrolnej známky môže v odôvodnených prípadoch na základe písomného súhlasu colného úradu a za prítomnosti zamestnanca colného úradu označiť v daňovom voľnom obehú spotrebiteľské balenie novou kontrolnou známkou, ak

- a) došlo v daňovom voľnom obehú k poškodeniu kontrolnej známky nalepenej na spotrebiteľskom balení,
- b) spotrebiteľské balenie uvedené do daňového voľného obehú nie je označené kontrolnou známkou podľa odseku 5,
- c) colný úrad pri výkone daňového dozoru odstránil kontrolnú známku zo spotrebiteľského balenia.

Podľa § 40 ods. 1 zákona č. 563/2009 Z.z. daňového poriadku, zamestnanec správcu dane môže zabezpečiť vec nevyhnutne potrebnú na preukázanie skutočností pri správe daní. Toto opatrenie sa využije najmä vtedy, ak chýba riadne preukázanie spôsobu nadobudnutia veci, ich množstva, ceny, kvality alebo riadneho usporiadania finančných povinností v súvislosti s ich dovozom alebo nákupom. Daňový úrad alebo colný úrad môže zabezpečiť tovar podnikateľovi, ktorý predáva tovar na území

Slovenskej republiky a nemá na predajnom mieste elektronickú registračnú pokladnicu podľa osobitného predpisu.

Podľa § 40 ods. 5 zákona č. 563/2009 Z.z. daňového poriadku, správca dane a daňový subjekt je povinný zabezpečenú vec riadne opatrovať. Veci, ktoré nie je možné na mieste spoľahlivo zabezpečiť, správca dane na náklady ich vlastníka alebo držiteľa nechá previezť na miesto vhodné na tento účel.

Podľa § 41 ods. 5 zákona č. 563/2009 Z.z. daňového poriadku, správca dane, ktorý vec zabezpečil, vydá rozhodnutie o zrušení rozhodnutia o zabezpečení veci, ak daňový subjekt v lehote do 15 dní od právoplatnosti rozhodnutia o zabezpečení veci odstráni pochybnosti, ktoré viedli k zabezpečeniu veci alebo do 15 dní od vykonania expertízy podľa § 40 ods. 2, ktorej výsledky nepreukázali odôvodnenosť zabezpečenia veci, pričom vec, ktorá bola predmetom zabezpečenia sa vráti, ak to jej povaha a osobitný predpis pripúšťa. Takéto rozhodnutie je právoplatné dňom jeho vydania; proti tomuto rozhodnutiu nemožno podať odvolanie.

Podľa § 41 ods. 6 zákona č. 563/2009 Z.z. daňového poriadku rozhodnutie o zabezpečení veci sa zruší právoplatným rozhodnutím o prepadnutí veci. Rozhodnutie o zabezpečení veci sa zruší aj vtedy, ak v odvolacom konaní bolo zrušené rozhodnutie o prepadnutí veci, pričom vec, ktorá bola predmetom zabezpečenia sa vráti, ak to jej povaha a osobitný predpis pripúšťa.

Podľa § 42 ods. 1 zákona č. 563/2009 Z.z. daňového poriadku, správca dane, ktorý vec zabezpečil, vydá rozhodnutie o prepadnutí veci okrem dopravného prostriedku zabezpečeného podľa § 40 ods. 3, ak daňový subjekt v lehote do 15 dní od právoplatnosti rozhodnutia o zabezpečení veci neodstráni pochybnosti, ktoré viedli k zabezpečeniu veci, alebo do 15 dní od vykonania expertízy podľa § 40 ods. 2, ktorej výsledky preukázali odôvodnenosť zabezpečenia veci. Ak sú pochybnosti, ktoré viedli k zabezpečeniu veci, odstránené len čiastočne, správca dane, ktorý vec zabezpečil, vydá rozhodnutie o prepadnutí veci, pri ktorej neboli odstránené pochybnosti, ktoré viedli k jej zabezpečeniu, pričom vec, pri ktorej boli odstránené pochybnosti, ktoré viedli k jej zabezpečeniu, sa vráti, ak to jej povaha a osobitný predpis pripúšťa, o čom sa spíše zápisnica.

Podľa § 219 ods. 1 O.s.p., odvolací súd rozhodnutie potvrdí, ak je vo výroku vecne správne.

Podľa § 219 ods. 2 O.s.p., ak sa odvolací súd v celom rozsahu stotožňuje s odôvodnením napadnutého rozhodnutia, môže sa v odôvodnení obmedziť len na skonštatovanie správnosti dôvodov napadnutého rozhodnutia, prípadne doplniť na zdôraznenie správnosti napadnutého rozhodnutia.

VI.

Najvyšší súd Slovenskej republiky rámci odvolacieho konania skúmal postup a zákonnosť napadnutých rozhodnutí finančných orgánov ako i to, či sa súd prvého stupňa vysporiadal so všetkými námietkami žalobcu a v takto vymedzenom rozsahu, či správne posúdil zákonnosť a správnosť napadnutého rozhodnutia žalovaného.

Po vyhodnotení závažnosti odvolacích dôvodov vo vzťahu k napadnutému rozsudku krajského súdu a vo vzťahu k obsahu súdneho a pripojeného administratívneho spisu Najvyšší súd konštatuje, že nezistil dôvod na to, aby sa odchýlil od logických argumentov a relevantných právnych záverov spolu so správnou citáciou dotknutých právnych noriem obsiahnutých v odôvodnení napadnutého rozsudku krajského súdu, ktoré vytvárajú dostatočné právne východiská pre vyslovenie výroku napadnutého rozsudku. Preto sa s ním stotožňuje v celom rozsahu.. Najvyšší súd sa vo svojom odôvodnení následne obmedzí iba na rekapituláciu odôvodnenia napadnutého rozsudku a doplnenia svojich právnych názorov.

Predmetom tohto konania je zákonnosť rozhodnutia žalovaného č.1100902/142769/2013/MH zo dňa 08.07.2013, ktorým žalovaný potvrdil podľa § 74 ods. 4 zákona č. 563/2009 Z.z. o správe daní, rozhodnutie Colného úradu v Trnave č. 9005891/1/96864/2013 zo dňa 26.02.2013 o prepadnutí veci a to liehu v prospech štátu, nakoľko vlastník veci v zmysle § 42 ods. 1 zákona č. 563/2009 Z.z.

neodstránil pochybnosti, ktoré viedli k zabezpečeniu vecí. V podanom odvolaní sa žalobca zameriaval najmä na tú skutočnosť, že nebol súdom prvého stupňa posúdený postup správnych orgánov ako aj dodržanie lehôt na vydanie rozhodnutia.

Odvolacou otázkou, ktorú bolo potrebné posúdiť v tomto konaní je, či boli dodržané zákonné lehoty na vydanie rozhodnutí o prepadnutí tovaru - UKS SBL. Námetka žalobcu o nedodržaní zákonnej lehoty na vydanie rozhodnutia o prepadnutí veci č. 9005891/1/96864/2013 zo dňa 26.02.2013 je podľa názoru odvolacieho súdu nedôvodná, pretože z administratívneho spisu je zrejmé, že sa žalovanému nevrátila doručenka o prevzatí rozhodnutia č. 1100902/1240609/2012/MH zo dňa 19.11.2012 žalobcom. Žalovaný nemal inú možnosť ako reklamovať jej doručenie prostredníctvom Slovenskej pošty, a.s. Výsledok reklamačného konania žalovaný obdržal až dňa 13.02.2013, pričom v rámci neho bolo zistené, že zásielka bola žalobcovi doručená dňa 27.11.2012. Až na základe takto zisteného skutkového stavu mohol žalovaný vyznačiť právoplatnosť rozhodnutia č. 1100902/1240609/2012/MH zo dňa 19.11.2012 (stalo sa právoplatné a vykonateľné dňa 27.11.2012). Niet žiadnych pochybností, že colný úrad (ako orgán prvého stupňa príslušný na konanie vo veci) sa dozvedel až po 13.02.2013 (doručenie reklamačného konania zo strany Slovenskej pošty, a.s.), že žalovaný právoplatne ukončil odvolacie konanie vedené proti žalobcovi vo veci zabezpečenia vecí a až potom mohol pokračovať v ďalšom konaní o ich prepadnutí. Odvolací súd je toho názoru, že Colný úrad následne bezodkladne konal a rozhodnutie č. 9005891/1/96864/2013 vydal už dňa 26.02.2013, teda v primeranej lehote. Nakoniec v tomto prípade zákon stanovil prekluzívnu lehotu na preukázanie pochybností pre žalobcu, keďže jeho veci SBL boli zabezpečené. Je nepochybné, že v stanovenej zákonnej lehote žalobca pochybnosti neodstránil. Najvyšší súd odvolateľom namietanú vadu nezistil.

Na základe zisteného skutkového stavu, uvedených právnych skutočností, po vyhodnotení námietok žalobcu Najvyšší súd Slovenskej republiky s osvojením si argumentácie krajského súdu postupom podľa § 219 ods. 2 O.s.p. rozhodol tak, ako je uvedené vo výroku rozsudku a teda rozsudok Krajského súdu v Trnave, potvrdil ako vecne a právne správny.

O trovách odvolacieho súdneho konania rozhodol Najvyšší súd podľa § 224 ods. 1 v spojitosti s § 250k ods. 1 a § 246c ods. 1 O.s.p., podľa ktorého iba úspešný žalobca má právo na náhradu trov odvolacieho konania, čo však v prejednávanej veci nenastalo.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku opravný prostriedok nie je prípustný .